

[Valbak.]

bedste behandling. Praktiske forhold sætter naturligvis deres grænser for opfyldelsen af dette sigte, men skulle nødvendig gøre det med hensyn til lige adgang til den bedste behandling. I størst overensstemmelse med denne målsætning var det derfor måske, om der kunne laves et arrangement med det nærliggende kommunale sygehus, der som en nydannelse i disse dage har knyttet en fysiurgisk overlæge til sig, etableret på en selvstændig afdeling. Hvis sygehuset ville være i stand til at tilpasse sin udbygning af det ambulante fysiurgiske afsnit til Irlandsvejpatienterne, f. eks. ved at apparaturet kunne være fuldt ud til rådighed i eftermiddagstimerne, så kunne det vel ikke afvises, at de fysisk handicappede åndssvage herved fik tilført og sikret fastholdt en kvalitet, som ikke let vejes op af de ulemper, der naturligvis er ved sådan en ordning.

Dette perspektiv burde måske holdes op imod et helt tredje, hvis det da ikke allerede har været overvejet. Fysiurgisk ekspertise er mig bekendt den samme, om det er voksne eller det er børn, der har brug for denne service, apparaturet det længste ad vejen ligeså. De to centre i Vangede, for børn og for voksne, er arealmæssigt forbundet med hinanden. Har man overvejet, om det måske ville være rigtigere at koncentrere sig om en udbygning af den fysiurgiske service i Vangede fremfor at have to mindre afsnit, et i børnesektionen i Vangede, et på Amager? En sådan koncentration, der næppe burde betyde store praktiske vanskeligheder i det daglige, kunne måske give baggrund for bedre apparatur for samme penge og derigennem stille forsorgen lige i konkurrencen om det knappe antal fysiurger.

Mit parti anbefaler som allerede sagt, at lovforslaget fremmes. Vi vil også gerne medvirke til en så saglig løsning som muligt og anbefaler derfor udvalgsbehandling. Vi mener endelig, at en hurtigst mulig behandling er ønskelig. Det er derfor, jeg med mine bemærkninger har villet give ministeren lejlighed til allerede nu at igangsætte forberedelserne til drøftelser om et problem, som jeg må anse for meget vigtigt for planlægningen af den nye institution på Amager.

Gunhild Due: Jeg har før sagt, at det var mig en glæde at være med til at fremme den lovgivning, der går ud på at udbygge og skaffe bedre rammer for åndssvageforsorgen — der er jo desværre stadig meget tilbage, før vi har gode forhold på området over det hele — og jeg skal da også tilsige en velvillig indstilling over for dette lovforslag.

I bemærkningerne beklages det, at man har været nødt til at anbringe patienter fra København på institutioner langt fra København, og jeg er enig i, at det er en ulempe. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge, hvordan det egentlig ligger med Bornholm, idet Bornholms amt jo hører ind under centret for København. Jeg ser, at man i Åkirkeby har en institution med plads til 45, som man regner med skal udvides til 70 patienter. Jeg kan ikke af bemærkningerne se, om det drejer sig om både børn og voksne; men jeg kan regne ud, at hvis tallet 2 promille, der skulle have behov for intern forsorg, holder stik også for Bornholm, må der være et behov på ca. 100 pladser ifølge det nuværende befolkningstal. Er det sådan, at man har bornholmske patienter her på Sjælland, eventuelt børn, så synes jeg, det er virkelig synd både for patienterne og for deres pårørende. Jeg er godt klar over, at man ikke kan have den nødvendige specialbehandling på Bornholm, at man ikke kan have specialister nok dér; men der er jo flyveforbindelse fra Bornholm til København, så det kunne måske ordnes med kortere midlertidige ophold her. Jeg vil altså gerne have lidt nærmere besked om disse ting. Jeg mener ikke, at ministeren skal svare her, men vi kan jo få klaring på det i udvalget.

Jeg kan i øvrigt tilslutte mig det, der er sagt heroppefra om at fremskynde igangsættelsen af institutionen, hvis det overhovedet kan lade sig gøre.

De triste begivenheder på Bredning, vi har hørt om, viser jo imidlertid med al ønskelig tydelighed, at det ikke er nok at få de udvendige rammer i orden. Vi må følge det op med bedre uddannelse af personale og med bedre lønforhold, så arbejdet bliver attraktivt. Vi må også modarbejde de tendenser, der jo altid vil være på store institutioner, til at blive ligesom en stat i